

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

518. An possit erigere beneficium ecclesiasticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

CAPUT TERTIUM.

De potestate Capituli sede vacante in materia beneficiaria.

Ques. 517. An Capitulum sede vacante dare possit licentiam adificandi ecclesiam, & quidem ita, ut adificanti, aut dotanti illum acquiratur ius patronatus?

1. **R**esp. ad primum primò supponendo, quæstionem non procedere de Ecclesiis regularium, seu conventualium novarum, istiusmodi enim ecclesiæ, seu conventuum (sive sicut mendicantium propriè, seu mendicantium de facto, seu per veritatem sive impropriè talium, seu mendicantium privilegiative) habentium redditus, & mendicitatem non exercentium; sive etiam aliorum monachorum, seu regularium) etiam servatis servandis aliis in eorum electionibus (de quibus vide Card. de Luca de regular. d. 29. & 30. Dian. p. 8. tract. 4. resolut. 68.) fundationi seu constructioni autoritatem, seu licentiam præstare nequit Capitulum sede vacante. Et quidem de novorum monasteriorum erectione in genere Dian. loc. cit. in fine hiscè expressis; dico igitur monasteri nova erigendi licentiam concedere non potest vicarius capitularis sedis vacantis, prout declaravit S. Congreg. Concilii 19. Jan. 1633, teste Sellio in select. can. 18. n. 12. de fundatione conventuum mendicantium propriè & impropriè talium C. de Luca cit. d. 26. n. 17. ubi: Ordinarii appellatione tam circa consensum ab ipso præstandum, quam circa alia ab eo authorizanda (in hac materia nempe fundationis dictorum conventuum) non venit Capitulum sede vacante ex iis, quæ ceteris relatis habentur apud Donat tract. I. de monasteri adificant. q. 18. Barbos. insim. apostol. decif. collectan. 503. n. 15. & juxta Rot. in Barchinon, conuentus 20. Novemb. 1637. coram Panzirola.

2. Resp. Ad primum secundò. Licentiam adificanti vel dotandi ecclesiam secularis (qua de cetero quoque adificari nequit sine licentia superioris. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 2. n. 8.) concedere posse Capitulum, tenent cum communī AA. cit. dipro respōns. seq.

3. Resp. ad secundum. Potest quoque Capitulum sede vacante, ejusve Vicarius dare licentiam construendi, vel dotandi talem ecclesiam ex eo fine, ut construenti vel dotanti in ea acquiratur jus patronatus, sive potest illis reservare patronatum, seu reservationem illius autorizare consensu suo. Castrop. loc. cit. n. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 79. Autor. insit. mor. p. 2. l. 3. c. 19. q. 1. Barbos. juris eccl. l. 1. c. 32. n. 88. Ventrigl. tom. 2. annot. 15. §. 1. n. 61. Dian. loc. cit. citans insuper Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 5. q. 2. n. 5. Vivian. in pr. juris p. 1. l. 2. 6. 1. n. 12. Lambert. dejurep. l. 1. p. 2. c. 9. & ego fori benef. p. 2. q. 37. n. 3. Cum enim hic consensus sit actus jurisdictionis

(intellige ordinariae) poterit hunc ipsum præstare; qui jurisdictionem Episcopalem, vel quasi episcopalem habet. Castrop. loc. cit. citans Lambert. ubi ante a. 8. Barbos. de potest. Episc. p. 3. allegat. 70. n. 22. sed talem potestatem episcopalem habet capitulum sede vacante. ergo. Sequiturque hoc ipsum ex responsione præcedente; qui enim dare potest licentiam adificanti ecclesiam, potest etiam præstare autoritatem ut ius patronatus obtineatur; quia adificationem ecclesia subsequitur patronatus (intellige regulariter loquendo) Castrop. cit. n. 9. Garc. loc. cit. n. 71. Et sic hoc ipso, quod Episcopus consenserit in fundationem, vel adificationem ecclesia, etiam consensile videtur in ius patronatus inde querendum fundatori, etiam si is illud expresse sibi non reservasset; cum posito illo consensu Episcopi in adificationem aut donationem jam jus ipsum concedat adificanti ius patronatus, uti refolvisse Rotam refert Garc. loc. cit. quod cum regulariter non soleant Ecclesia adificari sine acquisitione juris patronatus, & sic potest dandi licentiam construendi Ecclesiam trahit secum tantum aliquid consecutivum, potestatem consentiendi acquisitioni juris patronatus. Porro qualiter hic consensus præstari possit à Capitulo juris patronatus acquirendo ex adificatione, & donatione, vide apud me. loc. cit. q. 36. n. 2.

Ques. 518. Num igitur simpliciter iocundo Capitulum sede vacante erigere possit beneficium ecclesiasticum, seu præstare auctoritatem huic erectioni?

1. **R**esp. quod id possit Capitulum sede vacante, videtur sequi ex jam dictis quest. præced., sicut enim fundare ecclesiam assignata ei dote, ex qua alatur Rector illius ob celebrationem in ea divinorum, est fundare beneficium; ita superior ecclesiasticus concessa ad hoc sibi auctoritate admittens eadem veluti præbita materialia hunc in finem, dando ad hoc licentiam, & approbando, seu non admittendo conditionem reservationis patronatus adjectam, dicitur erigere beneficium seu esse jam causa efficiens ipsius beneficii ecclesiastici & ipsius juris patronatus. Jam vero Capitulum sede vacante, ut dictum, auctoritatem haberandi dictam licentiam, admittendique hæc à fundatore oblata hunc in finem sub ea conditione: ergo & erigendi beneficium. Et sic sentire videntur AA. præcitat. Castrop. Garc. &c. dum volunt eundem præstare posse consensum acquisitioni juris patronatus ex fundatione, & donatione, qui adificant ecclesia, vel beneficio fundando auctoritatem & consensum præbere potest, & vice versa. Id que ciat

clarè satis exprimunt, dum inquiunt, Vicarium generalem Episcopi consensum, & autoritatem adficandæ ecclesiæ, vel beneficio fundando (nota hæc ultima verba) præstare posse, & mox subjungunt, posse etiam hanc facultatem, nempe adficandi ecclesiæ, vel fundandi beneficium concedere Capitulum sede vacante.

2. Nihilominus contrariorum sequi videret ex doctrina Lotterii, quam tradit l.i. q.5. & n.12. ubi postquam præmisset, beneficia minora, quantumcumque de cetero curata erigi, & institui posse auctoritate episcopali, seu ab Episcopo, item ab habente jurisdictione quasi episcopalem (qualis hic intelligitur, quam habent Prelati quidam Episcopo inferiores extra Collegium suum diffusam per totum aliquid territoriū certis limitibus finitum, ita ut ea vigeat in parochianos ad exemplum jurisdictionis Episcopi) hujus ultimæ rationem addit, quod dedicatio illa temporalium pro beneficio ecclesiastico non pertineat ad ordinem episcopalem, sed ad quasi ordinem; cum sufficiat dedicatio vel etiam consecratio verbalis, quæ magis ad dignitatem, quam ordinem spectat. Per quæ jam Capitulum sede vacante tametsi non tantum jurisdictionem quasi episcopalem cum territorio eodem; sed ipsam episcopalem habet cum eodem territorio proprio, quod est diaœsis) ab creatione beneficiorum excludi videret; cum, quæ ad ordinem, vel etiam quasi ordinem & dignitatem episcopalem spectant, non transeant in Capitulum sede vacante. Quintam subjugit Lotter. à num. 52. hoc jus dedicandi, & consequenter erigendi beneficia potestem diœsi Prelatis inferioribus non competere, ubi solenniter benedicti, pontificalibusque ornamenti, puta, mitra, baculo insigniti non fuerint; sed quod per horum insignium pontificalium confessionem hac facultas dedicandi temporalia pro beneficio implicitam habens benedictionem transfundit videatur, & iis desinentibus, non tantum Ordo, sed etiam Dignitas, & maiestas illa pontificia, cui hac facultas attribuitur, desideratur. Unde jam etiam iterum potest illa erigendi beneficia adimitur Capitulo, utpote in quo talis consecratio, & beneficio locum non habet. Sed neque ejus Vicario concedenda videatur, etiæ si esset Episcopus consecratus; cum is plus potestatis in hoc non habeat quam Capitulum habet, aut in eum transfundere potuit, quam proinde non auger character illius Episcopalis.

3. Hanc tamen Lotterii doctrinam non parum infirmare videretur, quod Episcopus confirmatus, non tamen consecratus possit erigere beneficia, adeoque ista unctione non respiciat necessariò in exigente consecrationem, aut benedictionem aliquam; etiæ forte respiciat de cetero dignitatem episcopalem, quemadmodum adhuc censetur habere Episcopus non consecratus.

**

Quæstio 519. Virum Capitulum sede vacante donare possit alicui jupatronatus in beneficio; vel etiam donationem juripatronatus factam ab alio confirmare, aut ei assensum præbere possit?

1. R Esp. ad primum primò: Capitulum jupatronatus, quod ei competebat juce proprio in beneficio donare potest tam sede plenâ quam vacante alteri ecclesiæ, loco pio seu religioso, aut Clerico nomine ecclesiæ, vel dignitatis quam obtinet, prout idem potest quilibet patronis laicus, etiam non requisito consensu Ordinarii. Castropol. tract. 13. d. 2. p. 4. num. 17. cum communijuxta c. illud. de jurep. & r. si laicus. tit. eod. in 6. vide meipsum in Foro benef. p. 2. q. 52. n. 1. An vero donare possit illud alteri laico sine consensu Superioris, v. g. Metropolitani, aut Papæ, merito dubitatur; cum ea esset species quadam alienationis juris alicujus ecclesiastici in manus laicas, quæ sine consensu Superioris ecclesiastici fieri nequit; & in specie jupatronatus à patrono donari nequit laico, aut etiam Clerico tanquam personæ privatae sine consensu Episcopi. Corrad. in prax. benef. l. 4. c. 5. n. 8. Pith. adit. de jurep. n. 61. Azor. p. 2. l. 6. c. 20. q. 5. cum communij. Adeoque Capitulum sede vacante sibi quod ad hanc donationem præstare non potest auctoritatem, sicut nec Episcopus, dum viveret, donatio jupatronatus, quod quæ Episcopus habebat, laico, sed egerat ad hoc auctoritatem Superioris.

2. Resp. ad primum secundò: donare non potest jupatronatus in beneficio, quod alias non erat subiectum jupatronatus. Proceditque id ipsum non solum in beneficio spectante ad alterius collationem ut patet; quia vel sic præjudicaret juri illius Collatoris liberi: verum etiam spectante ad suam collationem; quia absolute loquendo non potest beneficium liberum subjicere huic servitutis. Unde licet jus suum conferendi, quod habebat in illo beneficio, concedere & donare possit alteri, non sequitur inde, posse & alteri in eo donare jupatronatus reservando sibi institutionem in illo. Manifesta hæc sunt ex eo, quod ne quidem Episcopus hac ratione concedere possit jupatronatus, & subjicere beneficium liberum huic servituti. Lotter. de re benef. l. 2. q. 2. n. 18. Corrad. loc. cit. num. 24. Barbos. Castropol. Gair. Lambert. &c. quos citavi Foro benef. p. 2. q. 46. juxta c. 2. dereb. eccl. non alien. & Trident. c. 9. sess. 25. & S. Congregat. declarat. super eod. loc. quam ibi recitavi.

3. Resp. ad secundum: non posse Capitulum sede vacante præstare consensum & auctoritatem suam donationi jupatronatus factæ ab altero (intellige alicui laico) tenent Barbos. juris eccl. l. 1. c. 32. n. 111. & tom. 3. de potest. Episc. allegat. 71. n. 24. cum Gratian. discept. for. c. 39. n. 10. & seq. Quod si tamen de falso id faceret, existimat idem apud Dian. p. 8. tract. 4. resol. 54. ex Seraph. decis. 884. num. 2. præbiturum per hoc titulatum coloratum ad præscribendum. Verum datum h. AA. nullam hujus asserti sui rationem adjicant, non video, cur Capitulum sede vacante id non possit; cum præbere consensum suum ad hoc possit Episcopus, spectanteque id ipsum ad jurisdictionem ejus ordinariam, neque si inter ea, quæ in jure excipiuntur & vetantur fieri à Capitulo, etiæ de cetero spectent ad jurisdictionem Episcopi.